

35 Jezus mojej wiary

Cele katechetyczne – wymagania ogólne:

- ukazanie wiary chrześcijańskiej jako świadomego i dobrowolnego uznania za prawdę wszystkiego, co Bóg objawił;
- uświadomienie konieczności dojrzewania wiary, polegającego na przejściu od wiary dziecinnej do wiary świadomej.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe. Uczeń:

- wyjaśnia, czym jest wiara chrześcijańska, podaje jej cechy oraz wymienia biblijne postaci uznawane za świadków wiary;
- dostrzega związek między wyznawaniem wiary słowem i podejmowanymi praktykami religijnymi, stanowiącymi świadectwo, do którego Jezus wzywa swych uczniów;
- rozumie konieczność zaufania Bogu, który jest Prawdą i pogłębiania relacji z Nim przez modlitwę, literaturę i sztukę religijną;
- analizuje własną relację do Boga i wyraża wdzięczność wobec osób, które niegdyś zakrzewiły wiarę w jego w sercu, a teraz wspierają jej rozwój.

Pojęcia, postaci:

wiara chrześcijańska, cechy wiary (nadprzyrodzona, rozumna, pewna, zbawcza, wolna, tajemnicza), praktyki religijne, tajemnica wiary, André Frossard.

Wartości:

wiara nie jest uczuciem, wiara łączy się z praktykami religijnymi, powszechność zbawienia, wiara jako relacja osoby ludzkiej do Boga, Jezus nigdy nie zawiedzie człowieka.

1

propozycja realizacji

1. Uczniowie odczytują list z podręcznika. Nauczyciel kieruje rozmową, w której uczniowie próbują znaleźć odpowiedź na pytanie, czym jest wiara?
2. Nauczyciel podaje definicję wiary i podkreśla, iż nie jest ona uczuciem, nie jest oderwana od praktyk religijnych; zbawieni zostają nie tylko ludzie formalnie należący do Kościoła. Następnie wyjaśnia, iż wiara to relacja osoby ludzkiej do Boga i jest: nadprzyrodzona, rozumna, absolutnie pewna, wolna, tajemnicza (kolejno omawia wszystkie jej aspekty).

3. Odczytanie fragmentu Ewangelii Mt 7, 21–23 i poszukiwanie odpowiedzi na pytania: Czy samo przyznanie się do Chrystusa oznacza, że człowiek jest wierzącym? Co trzeba zrobić, by można się było nazwać człowiekiem wierzącym?
4. Nauczyciel uświadamia, iż różne są ścieżki dochodzenia do wiary. Omawia przykład z podręcznika. Prosimy uczniów, by jako pracę domową napisali przykład takiej drogi wiary, z życia osoby znanej im z historii Kościoła lub z historii powszechnej.

inna propozycja pracy na lekcji

Lekcję można zacząć od anonimowej ankiety w formie zdań niedokończonych: *Jestem wierzący, bo...* Na jej podstawie należy wytłumaczyć nieprawidłowe postawy wobec wiary. Należy unikać krytykowania wypowiedzi uczniów, a raczej skłaniać ich do głębszej refleksji. Tę refleksję warto związać z faktem, że młodzież przygotowuje się do przyjęcia bierzmowania.

Lekcję tę można przeprowadzić metodą *trybunału*. Pytanie, jakie stoi przed sądem, brzmi: Czy warto wierzyć w Jezusa? Oskarżyciel i obrońca mogą powoływać na świadków następujące osoby z Ewangelii (dla osób tych należy przygotować zestawy cytatów): Piłat, setnik pod krzyżem, faryzeusz, Maria Magdalena, Kleofas, cudownie uzdrowieni (np. Bartymeusz czy niewidomy od urodzenia), Samarytanka, Jair itp. Ludzie ci muszą zeznać, dlaczego wierzą w Jezusa albo dlaczego Go odrzucają.

Modlitwa: *Akt wiary.*

praca domowa

Uczniowie wyszukują przykład drogi wiary z życia osoby znanej im z historii Kościoła lub historii powszechnej, ewentualnie wykonują wybrane przez nauczyciela dwa polecenia z podręcznika.

Korelacja z innymi przedmiotami:

- ✓ język polski – świadectwo wiary w literaturze;
- ✓ wychowanie do życia w rodzinie – dawanie świadectwa wiary w życiu rodzinnym;
- ✓ wiedza o społeczeństwie – dawanie świadectwa wiary w życiu społecznym; wychowanie do aktywnego udziału w życiu gospodarczym: dawanie świadectwa wiary w życiu gospodarczym;
- ✓ plastyka – świadectwo wiary w malarstwie i rzeźbie;
- ✓ muzyka – elementy religijne w muzyce;
- ✓ godziny do dyspozycji wychowawcy – wyznaczenie wiary jako pomocy w prowadzeniu życia prawnego.